

(Pri kio estas latitudo kaj longitudo Alicio havis nenian ideon, sed nur elparoli tiajn belege majestajn vortojn kvazaŭ donis al ŝi agrablajn sentojn.)

Post ne longe ŝi rekomencis:—“Eble mi trafalos tra la tuta terglobo! kaj estos tre, tre strange elfali inter la homoj kiuj marŝas kapmalsupre! mi kredas ke oni nomas ilin la *Antipatioj*.” (Ĉe eksono de tiu strangaĵo ŝi certe *ne* sopiris aŭskultantojn); “mi ja devos demandi al ili en kiun landon mi enfalis, dirante “Bonvolu, Sinjorino, diri al mi ĉu tiu ĉi lando estas Nov-Zelando aŭ Aŭstralio?” (Ŝi penis klinsaluti! Imagu al vi, karaj legantoj, kiel oni povus klinsaluti falante tra l' aero. Ĉu *vi* povus tion fari?) “Sed ŝi nepre nomus min malklera bubino. Do, nur malutilus demandi tion! Pli bone estus serĉi la nomon ie sur la muroj surskribitan.”

Malsupren, ankoraŭ malsupren! Krom babili ja estis nenio por fari, sekve Alicio baldaŭ denove ekparolis: “Hodiaŭ vespere *Dajna* tre sopiros min. (*Dajna* estas ŝia kato.) Mi esperas ke ĉe la temanĝo oni ne forgesos ŝian subtason da lakto. “*Dajna*, vi karul’, ho se vi nur estus tie ĉi kun mi! Ne estas musoj en la aero, sed vesperton vi eble povus kapti, kaj vesperto ja tre similas al muso. Sed ĉu katoj manĝas vespertojn?” Alicio okaze nun fariĝis dormema, kaj dorme ripetadis:—“Ĉu

katoj manĝas vespertojn? Ĉu vespertojn?” kaj iafoje ŝi ĉuis katojn manĝas vespertojn?” (Ĉu respondi nek unu nek alian el la du tre grave estis kiun “ĉuon” ŝi sentis sin ekdormanta, kaj ĵus ke ŝi marŝas mano en mano kun al ŝi tre solene:—“*Dajna*, vi diru ĉu iam vi manĝis vesperton?” k prizego!) subite ŝi falis *plomp!* sekaj folioj. La falego efektive

Pro la folioj ŝi ricevis nenian stariginte sin sur la piedojn ŝi Super la kapo ĉio estis mallu antaŭ ŝi vidiĝis longa koridoro, tra ĝi la Blanka Kuniklo. Ne momenton, Alicio rapide postse ke ĝi diras, malaperante post mi malfruos, ĉielo savu miajn ore

En tiu momento ŝi estis p tamen, kiam ŝi preterpasis la ang jam malaperis. Kaj ŝi trovis longa malalta halo lumigita per kiuj pendas de la plafono. Ĉir pordo; sed ĉiuj estis fermitaj. laŭ unu flanko kaj remarŝis laŭ malfermi la pordojn; sed ĉiu el kaj Alicio malĝoje marŝis laŭ mandis al si, ĉu ŝi jam neniam pov